

Mooiweer in Deventer
9 november 2024

Je kunt het een huiskamer noemen, maar dat is het natuurlijk niet, want ze wonen boven. Bovendien: wie richt zijn woonkamer nou zo in. Die Wachtmeesters zou nog kunnen, maar kijk eens naar die vier levensgrote Mucha-posters aan weerszijden van het bescheiden podium dat te krap zou zijn voor het Urker Mannenkoor, maar waar wij met wat passen en meten een plekje weten te vinden. En dan die prachtige zware dieprode gordijnen overal, dat gezellige barretje, zelfs een openluchtfoyer. Nee hoor, dit is geen huiskamer, dit is een echt theatertje. Theater Fazant in hartje Deventer.

Voordat we gaan beginnen, leggen Patricia en Pascal de laatste hand aan de voorbereidingen. Hier een stofzuigertje doen, daar wat kabeltjes aansluiten, tussendoor koffie serveren, en dat alles met het grootste gemak. Lekker relaxed. Stukje ervaring, denken wij. En ook: tomeloze energie. Een rijk geschakeerd programma, een paar keer per week. Ga er maar aanstaan. Je zou iedereen willen aanraden: ga er ook eens heen. Je zult aangenaam verrast worden.

Er kwam familie kijken, we zagen vrienden en bekenden, en ook andersoortigen. Een mooie mix.

Het was lekker spelen voor die volle bak, met het publiek zo heerlijk op lachafstand. Ons nieuwe nummer had eerst nog op de reservebank gezeten maar stond inmiddels opgesteld in de selectie. Iedereen vond ons aardig, leek het, en wij vonden iedereen aardig. Als een vis in het water. Rijmt op: superknus theater.

Onze mannenmelancholie, de term waarmee Patricia onze liedteksten kenschetste in haar inleidend praatje, werd na afloop door haar opgeschaald tot 'pure poëzie'. In gedachten zagen we Frank daar bescheiden om glimlachen. We glimlachten met hem mee.

Theater Fazant, een heerlijk podium. Huis van kunst en cultuur, van hartelijkheid en verbinding. Een pareltje in deze levendige Hanzestad. Dank aan Patricia en Pascal, en dank aan de bassist van de legendarische band Wilsum voor de blast from the past.